

Каракачанско куче

Произход на породата: България.

Предназначение на породата: Куче за охрана на стада селскостопански животни и имоти, куче за компания.

Кратък исторически преглед:

Каракачанското куче е българска автохтонна порода куче за охрана на стада селскостопански животни. Възникнала е удовлетворявайки нуждите на овчарите, номади или уседнали такива, пашуващи в планинските и равнинни райони на територията на цялата страна. Значителна роля за формирането и съхранението на тези кучета изиграват каракачаните, чиито основен поминък е бил трансхуманското овцевъдство. Не случайно това куче е известно сред българския народ с името каракачанско и с него се споменава в нашата литература от писатели като Захари Стоянов, Йордан Йовков, Георги Райчев, Йордан Радичков и др. През 1938 г. Х. Б. Петерс пише статия, посветена на Каракачанското куче, в немския печат. Пионерът на българската кинология Тодор Гайтанджиев прави проучвания на българските породи кучета през 40-те години на XX век. Наред със стандартите на родните гончета, той предлага и стандарт на Каракачанско куче, който се явява и първият такъв за породата. След затваряне на границите между Балканските държави и колективизацията на селското стопанство в Социалистическа България, нуждата от тези кучета намалява и тяхното количество достига критичен минимум. За този минимум допринасят и периодичните акции против бяса, които се провеждат по това време. Породата е спасена от пълно изчезване благодарение на овчари, отглеждащи малки стада животни в отдалечени високопланински райони на страната ни. Активната работа по издирването и съхранението на Каракачанското куче започва в края на 80-те години на XX век.

Общ външен вид:

Сравнително едро куче, с хармонично телосложение и обилна космена покривка, масивна костна система и добре развита мускулатура. Половият диморфизъм е добре изразен.

Конституционален тип:

Грубо здрав.

Важни пропорции:

Дължината на тялото, измерена от гръдната кост, до седалищния израстък е 2-12% по-голяма от височината при холката, при мъжките и 5-16% при женските екземпляри. Дължината на муцуната е 43-47% от дължината на главата.

Поведение и темперамент:

Самоуверено, смело и интелигентно куче, с уравновесен характер. Силно привързано към стопанина си и неговото семейство, недоверчиво към непознати. Каракачанското куче не проявява необузdana агресия. Изключително непретенциозно към атмосферни условия и храна, което го прави предпочитано куче за охрана от българските животновъди.

Глава:

Пропорционална на тялото.

Мозъчен дял:

Череп: Широк, обемен, с плоско или съвсем слабо заоблено чело. Медиалната бразда е незабележима, тилният издатък е слабо изразен, а надочните дъги слабо развити. Ширината на черепа, измерена при скулите е приблизително равна с дължината на мозъчния дял. Дъвкателните мускули са много добре развити. Мислените равнини на мозъчния дял и муцуната са паралелни.

Стоп: Слабо изразен, плавен преход от муцуната към мозъчния дял.

Лицев дял:

Носна гъба: Голяма, с добре развити ноздри. Напълно пигментирана, черна на цвят при всички окраски, с изключение на рижата, при която носната гъба е оцветена в кафяво.
Муцуна: Обемна, леко стесняваща се по посока на носната гъба, без да се заостря. Добре запълнена в основата.

Устни: Сухи, плътно прилепнали, като горната устна припокрива долната. Добре пигментирани - кафяви на цвят при рижите кучета и черни при всички останали окраски.
Челюсти/зъби: Силни, с добра дълбочина и ширина челюсти и здрави, големи и бели зъби. Пълна зъбна формула (42 зъба). Захапката е ножицовидна или клещовидна.
Очи: По-скоро малки, с овална или бадемовидна форма, дълбоко и широко поставени. Латералните им ъгли са на нивото или леко по-високо от медиалните. Кафяви на цвят, като се предпочита да са по-тъмни. При рижо оцветените кучета, очите са с цвят на кехлибар в различни нюанси, кореспондирайки с окраската на космената покривка. Клепачите са плътно прилепнали, добре пигментирани, черни на цвят, а при рижите екземпляри кафяви.
Уши: Сравнително малки, с V-образна форма, тънки на пипане, висящи, добре прилепнали към главата, поставени на нивото на очите или леко над него. Добре окосмени.

Шия:

Много добре замускулена и здраво свързана с тялото. Дължината и е по-къса от дължината на главата. Носи се под ъгъл 30-35 градуса спрямо гръбната линия. Кожата по нея е еластична, без да образува видими гънки.

Тяло:

Холка: Широка и добре замускулена.
Гръб: Здрав, широк, с много добре развита мускулатура. Гръбната линия е права.
Поясница: Къса, широка, замускулена.
Крупа: Широка, добре замускулена, леко наклонена към основата на опашката.
Гърди: Широк и дълбок гръден кош, с добре развито предгърдие. Долната му линия достига леко под нивото на лактите. Ребрата са широки и умерено извити.
Корем: Стегнат, умерено прибран.

Опашка:

Сравнително високо поставена, дебела в основата. На дължина достига до скакателните стави. Обилно окосмена, с много дълъг косъм по вентралната страна. При покой се носи отпусната надолу, при възбуда навита на колело или сърповидно над линията на гърба. Характерно за Каракачанското куче е че се раждат кучета с естествено къса или скъсена опашка.

Крайници:

Предни крайници:

Прави, отвесни и успоредни по между си.
Рамо: Дълго и широко. Ъгълът на раменно-лопатъчната става е около 105-110 градуса.
Лакът: Плътено прилегнал към тялото, насочен строго назад.
Подрамо: Сравнително дълго.
Метакарпус: Здрав, масивен и леко наклонен.
Предна лапа: Овална, леко засводена, с прибрани пръсти, богато окосмена помежду им. С твърди възглавнички и здрави нокти. Не е извъртяна нито навътре, нито навън.

Задни крайници:

Прави и успоредни помежду си, добре замускулени.
Бедро: Широко с масивна мускулатура.
Коляно: На нивото на лактите, с леко изправени ъгли.
Подбедрица: Дълга, широка и добре замускулена.
Скакателна става: Здрава, широка, с ъгъл на тибιο-тарзалната става около 140-150 градуса.
Метатарзус: Масивен, леко наклонен.
Задна лапа: Като предната, но леко по-издължена. Често срещан породен белег е наличието на един или два допълнителни пръста (заперци).

Движения:

Мощни и в същото време леки движение, с широка крачка, като предните и задни крайници остават успоредни помежду си.

Кожа:

Плътно прилепнала, дебела и еластична, без да образува видими гънки по цялото тяло.

Космена покривка:

Дълъг прав и твърд покривен косъм с добре развит и гъст подкосъм.

Дължината на косъма варира в широки граници, от 6-7 см до над 20-25 см. По муцуната и предната част на крайниците косъмът е по-къс, а по шията, задната част на бедрата и вентралната част на опашката е дълъг, като образува ефектни грива (особено при мъжките) и ресни.

Окраска: Двувътна или трицветна.

Размери:**Ръст:**

За мъжките: 63 - 71 см;

За женските: 56 - 65 см.

Тегло:

Мъжки: 40-55 кг;

Женски: 30-45 кг.

При доказано чистопородни екземпляри с висока развъдна стойност, може да се направи компромис с размерите.

Недостатъци: Всяко отклонение от гореизложените параметри трябва да се разглежда като недостатък, сериозността на който се оценява според степента му на изява.

- лека глава;
- неизявен стоп;
- кръгли очи;
- зъби със силно разрушен емаил; неправилна подредба на зъбите;
- високо поставени уши; недобре прилягащи към главата уши;
- дълга шия; много къса шия;
- недостатъчно широк и/или дълбок гръден кош;
- тясна крупа; прекалено наклонена крупа;
- неправилна долна линия (много прибран или прекалено отпуснат корам);
- ниско поставена опашка; опашка стигаща под нивото на скакателните стави;
- много наклонени или отвесни метакарпуси;
- прекалено сгънати или изправени стави.

Сериозни недостатъци:

- слабо изразен конституционален тип;
- тясна и/или нежна глава;
- изпъкнало чело;
- изразен стоп;
- изразени надочни дъги;
- изразена челна бразда;
- прекалено тънка муцуна; остра муцуна;
- частично депигментирана носна гъба;
- провиснали бърни и/или клепачи;
- хипертрофия на третия клепач;
- изправени или полуизправени уши; големи уши;
- малки и/или редки зъби;
- липса на един или два зъба измежду премолари 1 и 2, и молар 3;

- плътна обратна захапка (за кучета до 4 годишна възраст);
- провиснала кожа в областта на шията;
- провиснал или изпъкнал гръб;
- криви крайници; О-образна или Х-образна постановка на крайниците;
- раван;
- козина: мека; вълниста; къдрава.

Дисквалифициращи пороци:

- неизразена породност;
- неизразен полов диморфизъм;
- немотивирана агресия или страх;
- напълно депигментирана носна гъба;
- ентропия или ектропия на очите;
- горночелюстна прогнатия;
- долночелюстна прогнатия с отстояние повече от 2 мм;
- липса на повече от два зъба измежду премолари 1 и 2, и молар 3 или липсата на какъвто и да е друг зъб;
- разноцветни или сини очи; орлово око;
- дължина на косъма под 6 см;
- липса на подкосъм;
- едноцветна окраска; тигрова окраска (сивожълта основа с ясно дефинирани тъмни ивици /ленти/ по гърба и гърдите).

Забележка: Мъжките екземпляри трябва да имат два нормално развити тестиса, напълно спуснати в скротума.

Настоящият Стандарт на Каракачанско куче е приет с Протокол № 2 на Общото събрание на НОКК, състояло се на 17.09.2017 год.

